

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická část*

Jméno a příjmení studenta	Radovan Majer		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	<i>Režie a scenáristika /ateliér Audiovizuální tvorba</i>		
Forma studia	prezenční	Akad. Rok	2019/2020
Název práce	Aplikace prvků divadelní stylizace ve filmu na základě tvorby Petra Zelenky		
Vedoucí práce	Jan Gogola ml.		

Pomocí X označte v tabulce hodnocení u každého z kritérií. V případě, že vám tabulka nevyhovuje, nemusíte ji využívat.

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Naplnění tématu a rozsah práce							
Nastavení cílů a metod práce							
Úroveň teoretické části práce							
Úroveň analyticko-výzkumné části práce							
Splnění cíle práce							
Struktura a logika textu							
Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu							
Inovativnost, kreativita a využitelnost							
Jazyková a formální úroveň práce, přílohy							
Konzultace studenta							

Tabulku s hodnocením doplňte o stručné vyjádření (max. 1200 znaků), které vystihne nejpodstatnější přínos práce, nebo její nedostatky.

Jeviště na filmovém plátně. I tak by se dal chápat text Radovana Majera Aplikace prvků divadelní stylizace ve filmu na základě tvorby Petra Zelenky. Téma považuji za opodstatněné a to ze dvou hlavních důvodů. První je obecný a sice ten, že blízkost divadelních a filmových postupů může být dobrým východiskem pro uvědomění si specifčnosti každého z nich respektive pro možnosti vzájemné inspirace obou druhů uměleckého vyjádření. A druhý důvod se týká filmového rukopisu Radovana Majera, který vykazuje řadu divadelních aspektů, takže analýza na dané téma má pro něj o to důležitější význam. To ostatně vyplývá především z kapitol, ve kterých se Majer věnuje reflexi svých filmů a to na základě poznatků zjištěných v rámci jeho rozboru vybraných divadelně filmových děl Petra Zelenky. Tyto pasáže jsou o to cennější, že zde Majer dokáže být schopný a ochotný vnímat svoji tvorbu nejen věcně a konkrétně, ale také sebekriticky. A jsou to právě zmíněné momenty konkrétnosti a věcnosti, ze kterých vyplývají přednosti Majerovy analýzy jako takové. Zejména z jeho zacílení na

povahu divadelního a filmového prostoru, a interakcí obou fenoménů v Zelenkově kinematografii, vyplývají poznatky podnětně v subtilnosti jejich formulování. Mám například na mysli interpretace rolí auta, výtahu či židle, jež Majer pojímá jako jeviště svého druhu, která Zelenka důmyslným záběrováním instaluje v přirozeném prostředí proto, aby tak v logice divadelního portálu zviditelnil prostřednictvím vnější sevřenosti mentální výseč svých postav. Rezervy Majerovy úvahy pak spatřuji kromě místy nedůsledných korektur ve dvou bodech: prvním je nedotaženost úvodního vymezení divadelní a filmové estetiky, kterému navzdory řadě dílčích trefných postřehů schází zobecnění, jež by se stalo dostatečně jasným a přehledným východiskem pro následující konkretizaci. Za druhý nedostatek pak považuji jistou redukci promyšlených divadelních atributů a to zejména ve vztahu k herectví, jemuž Majer věnuje fragment vztahující se hlavně k jedné určité situaci filmu Karamazovi. Nicméně moje pozitivní hodnocení převažuje a to díky zmíněné kvantitě a kvalitě příkladů toho, jak Majer dokáže pojmenovávat možné postupy v práci s prostorem. A to v duchu parafráze názvu jedné z kapitol a sice, že každý záběr může být jevištěm.

Otázky k obhajobě (výhrady, připomínky, náměty, atd):

V čem se podle vás, jestli tedy vůbec, liší divadelní a filmová práce se zvukem?

Zaznamenal jste v divadelním představení Příběhy obyčejného šílenství možnou inspiraci filmem?

Letos jste dokončil situační portrét mladého muže ve filmu Dvojitá svoboda. Našel byste divadelní princip i v tomto díle?

Návrh klasifikace B

V(e) dne

.....
podpis vedoucího práce